

NTFR 2021/2925

Omzetbelasting

Het verstrekken van een pausedrankje bij een voorstelling is een afzonderlijke prestatie*Rechtbank Zeeland-West-Brabant 17 juni 2021,
19/3991**ECLI:NL:RBZWB:2021:3059**Belastingjaar/tijdvak: 1 oktober 2018 t/m 31 december 2018
Wetsartikelen: Art. 9, Wet OB 1968; Art. T1.b14, Wet OB 1968***Samenvatting**

De activiteiten van belanghebbende bestaan uit het verlenen van toegang tot een schouwburg, (theater)voorstellingen en concerten. De prijs van een kaartje bestaat uit één bedrag voor de voorstelling, inclusief € 3,75 voor het gebruik van de garderobe, een pausedrankje en administratiekosten.

Bij voorstellingen worden de pauzedrankjes klaargezet in de foyers waarbij bezoekers zelf een drankje kunnen pakken. Bezoekers kunnen ook een ander drankje aan de bar bestellen. Voor gedistilleerde dranken geldt een bijbetaling. In de aangifte OB heeft belanghebbende voor twee derde deel van de pauzedrankjes het lage tarief toegepast. Voor een derde deel is het algemene tarief voldaan. In geschil is het toe te passen tarief op de alcoholische pauzedrankjes. Belanghebbende stelt dat het verlenen van toegang tot een voorstelling de hoofdprestatie is en dat de andere diensten geen doel op zich zijn, maar slechts dienen om de hoofdprestatie aantrekkelijker te maken. Er is daarom sprake van één ondeelbare economische prestatie. De rechtbank oordeelt als volgt. De vraag of sprake is van een prestatie die gebruikmaking van de hoofdprestatie optimaal maakt, moet beoordeeld worden vanuit het perspectief van de gemiddelde afnemer. Een aanwijzing dat de prestatie bijkomend is, kan zijn gelegen in de omstandigheid dat de bijkomende prestatie geen afzonderlijk belang heeft voor de gemiddelde afnemer. Vervolgens oordeelt de rechtbank dat een pauzedrankje het bezoek aantrekkelijker maakt, maar dat betekent niet dat het het bezoek aan de theatervoorstelling als zodanig optimaal maakt. Vanuit het perspectief van een gemiddelde bezoeker is het verkrijgen van een drankje een afzonderlijk belang ten opzichte van het verkrijgen van toegang tot de voorstelling. In de prijs van het entreekaartje zit weliswaar de prijs van het pauzedrankje verwerkt, maar dat is niet van doorslaggevend belang. (Beroep gegrond.)

COMMENTAAR

ZIJLSTRA¹

Splitsen lijkt toch de mode te zijn geworden sinds de Hoge Raad ook in de 'Toverland'-zaak het doek liet vallen voor toepassing van 9% btw op parkeren als bijkomende prestatie. Ondanks het feit dat men zonder auto nauwelijks bij Toverland kon komen, vond de Hoge Raad het aanbieden van een parkeerplaats aan bezoekers geen dienst die de toegangverlening tot het park aantrekkelijker of, zo men wil, optimaler maakt. Ik verwijs graag naar het commentaar van Molenaar op het genoemde HR-arrest in NTFR 2021/1549. Een commentaar waarin teleurstelling doorklinkt over de uitkomst van de Toverland-procedure. En die kan ik begrijpen; ik had een vergelijkbare zaak lopen ... C'est la vie. Ook deze rechtbank laat zich door genoemde HR-rechtspraak inspireren. Of de uitkomst redelijk is? Of de uitkomst correct is? U als lezer mag het zeggen. Ik durf me er in een casus als deze niet langer over uit te spreken. Rechtspraak over het wel of niet (moeten) splitsen van prestaties is bij uitstek casuïstisch. Verder worden door de rechter te objectiveren subjectieve elementen betrokken bij de toetsing. Zoals of aan een prestatie ten opzichte van een hoofdprestatie afzonderlijk belang wordt toegekend door een gemiddelde afnemer. De rechter moet dus toetsen welk belang door een gemiddelde afnemer wordt toegekend aan een prestatie. Ga er maar aan staan. Een wetenschappelijk antwoord op de vraag zou een steekproef vergen. En dat is nog niet alles. Indien er binnen de afnemerskring verschillende opvattingen bestaan over het afzonderlijke belang dat aan een prestatie naast een hoofdprestatie wordt toegekend, is

dat een aanwijzing dat de prestatie geen bijkomend karakter heeft. Ook dat zou een steekproef vergen van de opvattingen binnen de afnemerskring. Al deze zaken moet de rechter beoordelen. Geheel alleen of in meervoudige-kamer-verband. Hoe subjectief wilt u de criteria objectief toegepast hebben? De door de rechtbank aangehaalde rechtspraak bevat weliswaar criteria, maar die hebben behalve al genoemde subjectieve elementen een machtig ruim toepassingsbereik. Het zal dan ook geen verbazing wekken dat men binnen de door de criteria geboden ruimte in vrijwel alle denkbare feitelijke omstandigheden een lans kan breken voor beide standpunten. En telkens moet de rechter roeien met de riemen van uiterst rekkelijke normen. Het doek mag dan zijn gevallen voor het 9%-btw-tarief op parkeren bij Toverland, maar dit sprookje is de wereld nog lang niet uit, ben ik bang.

Brondocumenten

- [Rechtbank Zeeland-West-Brabant 17 juni 2021, nr. 19/3991](#)

1 Mr. P.F. Zijlstra is als belastingadviseur verbonden aan Meijburg & Co Belastingadviseurs. Doceert het vak omzetbelasting aan de opleiding tot registercontroller van de rijksuniversiteit Groningen.